

תלמודו בידו

דף ג עמוד א

א] לרב יוסף, מדוע בית הלל אוסרים באכילה ביצה שנולדה ביום טוב ?

ב] לר' יצחק, מדוע בית הלל אוסרים באכילה ביצה שנולדה ביום טוב ?

ג] משקים שזכו מעצמם מן הפירות בשבת, האם הם מותרים בשתיה ?

ד] לר' יהודה, ביצה שנולדה ביום טוב האם היא אסורה באכילה בו ביום ?

א] לפי שהיא בכלל גזירת פירות הנושרים מאליהם מן האילן בשבת או ביום טוב. ואסרו חכמים לאכלם, שמא יעלה לאילן ויתלוש בידים, ויעבור על מלאכת קוצה. ואף ביצה שנולדה ביום טוב היא פרי הנושר. - וחלקו עליו, שאין ביצה בכלל הגזירה שהרי היא בלועה, לעומת פירות המגולים.

ב] לפי שהיא בכלל גזירת משקים שזכו מאליהם מפירות בשבת או ביום טוב. ואסרו חכמים לשתותם, שמא יסחט פירות בידים למשקה ויעבור על מלאכת דש. ואף ביצה שנולדה ביום טוב יוצאת מאליה מהמקום שהיתה בלועה בו. - וחלקו עליו, שאין ביצה בכלל גזירת "משקים שזכו", כיון שהיא אוכל ולא משקה.

ג] כינס הפירות לסחיטה: המשקה אסור בו ביום, גזירה שמא יסחט את הפירות בידים. כנסם לאכילה: לחכמים, המשקה היוצא מהם אסור בשתיה בו ביום. לר' יהודה המשקה מותר, מפני שזיבת המשקה מתוך הפרי אינה נוחה לו, ואין חשש שיסחט.

- ר' יוחנן היפך השיטות, שסובר שלר' יהודה אפילו ביצה שנולדה בכלל הגזירה.

ד] ר' יוחנן: אסורה, גזירה משום משקים שזכו. שאף אוכל הנפרד מחברו בכלל הגזירה. רבינא: מותרת. מפני שהיא אוכל שנפרד מאוכל אחר, ולא שייך בה גזירה שמא יסחט. רבינא בריה דרב עולא: בתרנגולת העומדת לגדל ביצים, הביצה אסורה משום מוקצה.